ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 10ης Ιουλίου 2013*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα MEMBER OF €e euro experts — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Εμβλήματα της Ένωσης και των τομέων δράσης της — Σύμβολο του ευρώ — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση T-3/12,

Heinrich Kreyenberg, κάτοικος Ratingen (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον J. Krenzel, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την A. Poch,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Οκτωβρίου 2011 (υπόθεση R 1804/2010-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Heinrich Kreyenberg,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Czúcz, πρόεδρο, I. Labucka και Δ. Γρατσία (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Ιανουαρίου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαΐου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Αυγούστου 2012,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Δεκεμβρίου 2012,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, ως εκ τούτου, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 9 Ιουλίου 2007, ο προσφεύγων, Heinrich Kreyenberg, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 και 45 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: «Φορείς δεδομένων και φορείς εγγραφών με και χωρίς εγγεγραμμένα δεδομένα· φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών (περιλαμβανόμενα στην κλάση 9)»·

— κλάση 16: «Έντυπη ύλη»·

— κλάση 35: «Σύμβουλοι επιχειρήσεων· παροχή οργανωτικών συμβουλών σχετικά με επιχειρηματικές υποθέσεις»·

— κλάση 36: «Ασφάλειες· χρηματο-οικονομικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις»·

— κλάση 39: «Μεταφορές· συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων· οργάνωση ταξειδίων»·

— κλάση 41: «Υπηρεσίες δημοσίευση έντυπου υλικού (επίσης και σε ηλεκτρονική μορφή), εκτός από αυτές που προορίζονται για διαφημιστικούς σκοπούς· Ανάπτυξη προσωπικού μέσω επιμόρφωσης (επαγγελματικής κατάρτισης) και συμπληρωματικής κατάρτισης, εκπαίδευση· οργάνωση και διεξαγωγή σεμιναρίων»·

— κλάση 42: «Ποιοτικός έλεγχος· εργασίες μηχανικού (πραγματογνωμοσύνες)· έκδοση επιστημονικών γνωμοδοτήσεων· επιστημονική και βιομηχανική έρευνα· δημιουργία προγραμμάτων επεξεργασίας δεδομένων»·

— κλάση 44: «Ιατρικές και κτηνιατρικές υπηρεσίες, φροντίδα υγιεινής και ομορφιάς για ανθρώπους και ζώα· αγροτικές, φυτοκομικές και δασοκομικές υπηρεσίες»·

— κλάση 45: «Νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες ασφαλείας για την προστασία ατόμων και περιουσιών· ατομικές και κοινωνικές υπηρεσίες παρεχόμενες από τρίτους για την ικανοποίηση ατομικών αναγκών· Παροχή νομικών υπηρεσιών».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 5/2008, της 4ης Φεβρουαρίου 2008.

5 Στις 25 Απριλίου 2008, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπέβαλε στο ΓΕΕΑ, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 40 του κανονισμού 207/2009), γραπτές παρατηρήσεις, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους το επίμαχο σήμα έπρεπε, κατ' αυτήν, να μη γίνει δεκτό προς καταχώριση από το Γραφείο.

6 Παρά τις παρατηρήσεις αυτές, το επίμαχο σήμα καταχωρίστηκε ως κοινοτικό σήμα, στις 4 Αυγούστου 2008, υπό τον αριθμό 6110423.

7 Σύμφωνα με το άρθρο 55 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 56 του κανονισμού 207/2009), η Επιτροπή υπέβαλε, στις 24 Φεβρουαρίου 2009, αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας του επίδικου σήματος. Κατ' αυτήν, το σήμα αυτό είχε καταχωριστεί κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία η', θ' και γ', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία η', θ' και γ', του κανονισμού 207/2009].

8 Καταρχάς, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού 40/94, η Επιτροπή επικαλέστηκε τα εμβλήματα που φέρουν τις ενδείξεις QO 188 και QO 189 και των οποίων η προστασία είχε χορηγηθεί στις 4 Οκτωβρίου 1979 στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Συγκεκριμένα, τα δύο αυτά εμβλήματα προστατεύονταν, κατ' αυτήν, δυνάμει του άρθρου 6β της Συμβάσεως περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1883, αναθεωρήθηκε για τελευταία φορά στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 (*Recueil des traités des Nations unies,* τόμος 828, αριθ. 11851, σ. 305, στο εξής: Σύμβαση των Παρισίων).

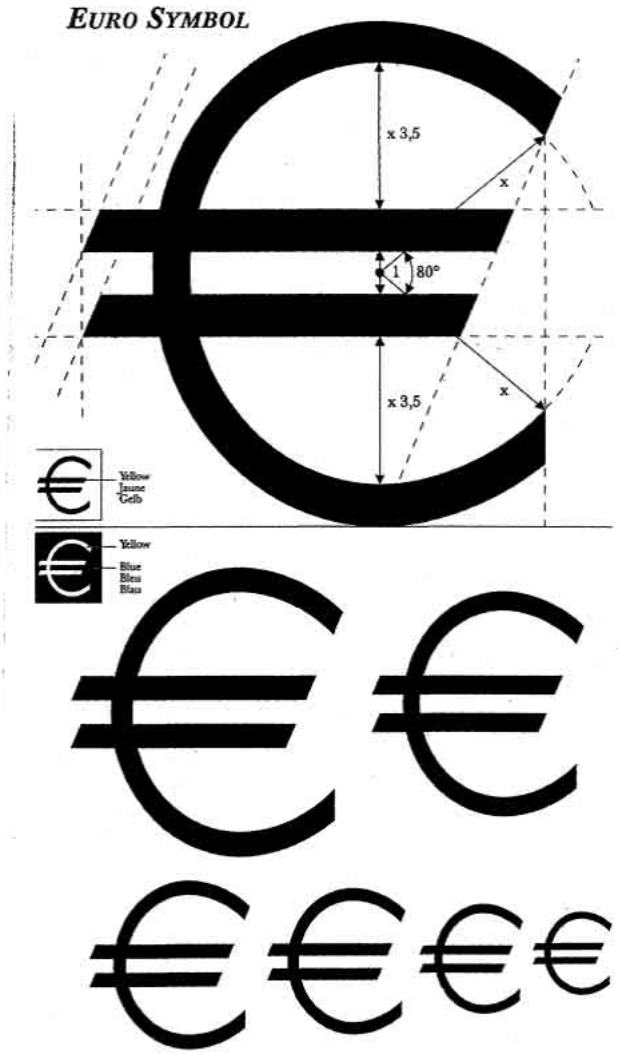
9 Τα προαναφερθέντα στην προηγουμένη σκέψη εμβλήματα, όπως προκύπτουν από τη βάση δεδομένων του διεθνούς γραφείου του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ), παρατίθενται κατωτέρω:

10 Εν συνεχεία, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 40/94, η Επιτροπή επικαλέστηκε το σύμβολο του ενιαίου νομίσματος, του ευρώ,

όπως περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 1997, με τίτλο «Η χρησιμοποίηση του συμβόλου € για το ευρώ» [COM(97) 418] (στο εξής: ανακοίνωση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του συμβόλου του ευρώ):

11 Τέλος, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η χρησιμοποίηση, στο επίμαχο σήμα, ενός στέφανου από αστέρια αποσκοπούσε στην παραπλάνηση του κοινού όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το σήμα αυτό.

12 Με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2010, το τμήμα ακυρώσεως απέρριψε την ως άνω αίτηση κηρύξεως ακυρότητας. Πρώτον, έκρινε ότι ο ημιστέφανος από αστέρια που περιελάμβανε το επίμαχο σήμα δεν μπορούσε να γίνει αντιληπτός από το κοινό ως «μίμηση από εραλδικής απόψεως» των εμβλημάτων που επικαλέστηκε η Επιτροπή. Απέρριψε συνεπώς την αιτίαση που αντλούνταν από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού 207/2009. Δεύτερον, εκτίμησε ότι το επίμαχο σήμα δεν αποτελούσε πανομοιότυπη αναπαραγωγή του συμβόλου του ευρώ, οπότε δεν υφίστατο παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009. Τρίτον, θεώρησε ότι το γεγονός ότι το σήμα θα μπορούσε ενδεχομένως να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσδιορίζει δεν καταδείκνυε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

13 Στις 17 Σεπτεμβρίου 2010, η Επιτροπή άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009. Προέβαλε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία η′, θ′ και ζ′, του κανονισμού 207/2009.

14 Καταρχάς, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε πλέον τα εμβλήματα που είχε μνημονεύσει στην αίτησή της περί κηρύξεως ακυρότητας. Αντιθέτως, επικαλέστηκε το έμβλημα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Το έμβλημα αυτό, προστατευόμενο, από τις 4 Αυγούστου 2004, από το άρθρο 6β της Συμβάσεως των Παρισίων, περιλαμβάνεται στη βάση δεδομένων του διεθνούς γραφείου του ΠΟΔΙ υπό τον αριθμό QO 867 και αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή:

15 Εν συνεχεία, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009, η Επιτροπή επανέλαβε, κατ' ουσίαν, την επιχειρηματολογία που είχε αναπτύξει στο στάδιο της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας.

16 Τέλος, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ′, του κανονισμού 207/2009, επανέλαβε κατ' ουσίαν, την αναφερθείσα στη σκέψη 11 επιχειρηματολογία σχετικά με την παράγραφο 1, στοιχείο γ′, του ίδιου άρθρου.

17 Με απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2011 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως και κήρυξε την ακυρότητα του επίμαχου σήματος.

18 Καταρχάς, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη καθόσον στηριζόταν στις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009, διότι το έμβλημα το οποίο επικαλέστηκε η Επιτροπή ενώπιόν του βάσει των διατάξεων αυτών δεν είχε προβληθεί προηγουμένως. Κατόπιν, θεώρησε ότι το επίμαχο σήμα περιείχε ένα στοιχείο το οποίο το κοινό θα μπορούσε να εξομοιώσει με μια πανομοιότυπη αναπαραγωγή τόσο του συμβόλου του ευρώ όσο και άλλων, όπως ο ημιστέφανος από αστέρια, που «υποδηλώνουν την ιδέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Επιπλέον, τόνισε ότι, λαμβανομένης υπόψη της «ποικιλίας των υπηρεσιών και αγαθών που εμπίπτουν στις δραστηριότητες και στις αρμοδιότητες των θεσμικών και άλλων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης», ήταν δυνατόν αυτά να αντιστοιχούν σε προϊόντα και υπηρεσίες που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα. Υπό τις συνθήκες αυτές, εκτίμησε ότι δεν μπορούσε να αποκλειστεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα πιστέψει ότι υφίσταται σχέση μεταξύ του προσφεύγοντος και των θεσμικών και άλλων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εντύπωση αυτή ενισχύεται από το λεκτικό στοιχείο «member of euro experts», που παραπέμπει, κατά το τμήμα προσφυγών, σε έναν κύκλο του οποίου τα μέλη έχουν εγκριθεί επισήμως. Το τμήμα προσφυγών κατέληξε συνεπώς ότι η ακυρότητα του επίμαχου σήματος έπρεπε να κηρυχθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού, χωρίς να χρειάζεται «να προβεί σε εκτίμηση των λοιπών λόγων επί των οποίων στηρίζεται η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας».

Αιτήματα των διαδίκων

19 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

20 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

21 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

22 Πρώτον, ισχυρίζεται ότι η απεικόνιση του συμβόλου του ευρώ που περιλαμβάνεται στο επίμαχο σήμα δεν συγκαταλέγεται μεταξύ αυτών που απαγορεύονται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009.

23 Δεύτερον, υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν η απεικόνιση αυτή του συμβόλου του ευρώ αποτελούσε αντικείμενο μιας τέτοιας απαγόρευσης, δεν υπάρχει δεσμός μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου του επίμαχου σήματος και, αφετέρου, των οργάνων της οικονομικής και νομισματικής ένωσης ή, γενικότερα, των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

24 Τρίτον, ενώ δέχεται ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών κήρυξε την ακυρότητα του επίμαχου σήματος βάσει αποκλειστικά του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009, υπογραμμίζει «επικουρικώς» ότι η ακυρότητα του σήματος αυτού δεν μπορεί να κηρυχθεί βάσει των διατάξεων της παραγράφου 1, στοιχείο ζ′, του ίδιου αυτού άρθρου.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

25 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 έχει ως εξής:

«Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση:

[…]

η) τα σήματα τα οποία, ελλείψει αδείας των αρμόδιων αρχών, δεν γίνονται δεκτά δυνάμει του άρθρου 6β της σύμβασης των Παρισίων […]·

θ) τα σήματα που περιλαμβάνουν διακριτικά σύμβολα, εμβλήματα ή θυρεούς εκτός αυτών του άρθρου 6β της σύμβασης των Παρισίων και που είναι ιδιαίτερου δημοσίου συμφέροντος, εκτός εάν έχει επιτραπεί η καταχώρησή τους από τις αρμόδιες αρχές·

[…]».

26 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009:

«Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της [Ένωσης].»

27 Σύμφωνα με το άρθρο 6β της Συμβάσεως των Παρισίων:

«1)

α) Τα [μέλη της παρούσας Συμβάσεως] συμφωνούν να απορρίπτουν ή να ακυρώνουν την καταχώριση και να απαγορεύουν, με κατάλληλα μέτρα, τη χρήση, χωρίς άδεια των αρμοδίων αρχών, είτε ως εμπορικών ή βιομηχανικών σημάτων είτε ως στοιχείων των σημάτων αυτών, των θυρεών, σημαιών και λοιπών κρατικών εμβλημάτων των χωρών [μελών], των σημείων και επισημάτων ελέγχου και γνησιότητας που χρησιμοποιούνται από αυτές καθώς και κάθε απομίμηση από απόψεως εραλδικής.

β) Οι ανωτέρω υπό [...] το στοιχείο α′ διατάξεις εφαρμόζονται επίσης επί θυρεών, σημαιών και λοιπών εμβλημάτων, αρχικών γραμμάτων ή ονομασιών των διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών, των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη [μέλη] είναι μέλη, με εξαίρεση τους θυρεούς, τις σημαίες και τα λοιπά εμβλήματα, τα αρχικά γραμμάτων ή τις ονομασίες που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνών συμφωνιών που είναι σε ισχύ και αποσκοπούν στην εξασφάλιση της προστασίας τους.

γ) [...] Τα κράτη [μέλη] δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις διατάξεις [που διαλαμβάνονται υπό το στοιχείο β′ ανωτέρω] οσάκις η προβλεπόμενη στο στοιχείο α′ ανωτέρω [...] χρήση ή καταχώριση δεν είναι ικανή να δημιουργεί στο κοινό την εντύπωση δεσμού μεταξύ του εν λόγω οργανισμού και των θυρεών, σημαιών, εμβλημάτων, αρχικών γραμμάτων και ονομασιών ή οσάκις η χρήση ή καταχώριση αυτή δεν είναι προδήλως ικανή να εξαπατά το κοινό ως προς την ύπαρξη δεσμού μεταξύ του χρήστη και του οργανισμού.

[...]

3) [...]

β) Οι υπό το στοιχείο β′ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου διατάξεις εφαρμόζονται μόνο στους θυρεούς, στις σημαίες και στα λοιπά εμβλήματα, αρχικά γράμματα ή ονομασίες διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών, τα οποία αυτοί έχουν κοινοποιήσει στις χώρες [μέλη] μέσω του Διεθνούς Γραφείου.

[...]»

28 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 6β της Συμβάσεως των Παρισίων στο οποίο παραπέμπει, προστατεύει δύο κατηγορίες εμβλημάτων.

29 Πρώτον, η διάταξη αυτή απαγορεύει την καταχώριση των κρατικών εμβλημάτων, όχι μόνον ως σημάτων, αλλά και ως στοιχείων σημάτων, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για πανομοιότυπη αναπαραγωγή των εμβλημάτων αυτών ή απλώς για απομίμησή τους από απόψεως εραλδικής [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2011, T-41/10, SIMS – École de ski internationale κατά ΓΕΕΑ – SNMSF (esf école du ski français), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 21, και της 15ης Ιανουαρίου 2013, T-413/11, Welte Wenu κατά ΓΕΕΑ – Επιτροπή (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), σκέψη 36].

30 Προκειμένου να καθοριστεί αν ένα σήμα περιλαμβάνει απομίμηση εμβλήματος από απόψεως εραλδικής, πρέπει να εξεταστεί η εραλδική περιγραφή του εμβλήματος αυτού. Ωστόσο, οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ του εν λόγω σήματος και του εμβλήματος, εντοπιζόμενη από ειδικό της εραλδικής τέχνης, δεν θα γίνει οπωσδήποτε αντιληπτή από τον μέσο καταναλωτή, ο οποίος, παρά τις διαφορές σε επίπεδο ορισμένων εραλδικών λεπτομερειών, μπορεί να εκλάβει το σήμα ως απομίμηση του οικείου εμβλήματος. (απόφαση EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, σκέψη 29 ανωτέρω, σκέψη 37).

31 Δεύτερον, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009 απαγορεύει την καταχώριση σήματος περιλαμβάνοντος την αναπαραγωγή ή την απομίμηση από απόψεως εραλδικής ενός εμβλήματος διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού, όταν το έμβλημα αυτό έχει κοινοποιηθεί στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των Παρισίων μέσω του διεθνούς γραφείου του ΠΟΔΙ. Η απαγόρευση αυτή ωστόσο εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 6β, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της Συμβάσεως των Παρισίων, ήτοι όταν, συνολικώς θεωρούμενο, το οικείο σήμα δημιουργεί στο κοινό την εντύπωση δεσμού μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου ή του χρήστη του, και, αφετέρου, του εν λόγω διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού ή εξαπατά το κοινό περί της υπάρξεως τέτοιου δεσμού (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, σκέψη 29 ανωτέρω, σκέψη 59).

32 Όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009, το άρθρο αυτό απαγορεύει την καταχώριση των σημάτων που περιλαμβάνουν εμβλήματα εκτός αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού, δηλαδή εκτός των εμβλημάτων των κρατών ή των διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών που κοινοποιούνται συννόμως στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των Παρισίων, όταν, αφενός, τα εμβλήματα αυτά είναι ιδιαίτερου δημοσίου συμφέροντος και, αφετέρου, η αρμόδια αρχή δεν έχει επιτρέψει την εν λόγω καταχώριση.

33 Πρέπει να καθοριστεί αν η προστασία που παρέχει η τελευταία αυτή διάταξη υπόκειται στις ίδιες προϋποθέσεις στις οποίες υπόκειται η προστασία που παρέχεται στα εμβλήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009.

34 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 δεν περιορίζει ρητώς το πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως που επιβάλλει στα σήματα που αποτελούν πανομοιότυπη αναπαραγωγή ενός εμβλήματος. Η διάταξη αυτή μπορεί να ερμηνευθεί, με βάση τη διατύπωσή της, υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει μόνο την πανομοιότυπη αναπαραγωγή, αλλά και το σήμα που αποτελεί απομίμηση εμβλήματος. Εξάλλου, αν η ερμηνεία αυτή δεν γινόταν δεκτή, θα μειωνόταν σημαντικά η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009: θα αρκούσε μια ελαφρά τροποποίηση του εμβλήματος, έστω και ανεπαίσθητη για όσους δεν είναι ειδικοί της εραλδικής τέχνης, προκειμένου αυτό να μπορέσει να καταχωριστεί ως σήμα ή ως στοιχείο σήματος.

35 Δεύτερον, πρέπει να τονιστεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης ουδόλως διευκρίνισε ότι μπορούσε να απαγορευθεί η καταχώριση, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009, μόνο του σήματος που αποτελείται αποκλειστικά από ένα έμβλημα. Χρησιμοποιώντας το ρήμα «περιλαμβάνω» στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009, ο νομοθέτης όρισε ότι, υπό τις συνθήκες που προβλέπει η εν λόγω διάταξη, η χρήση των εμβλημάτων, εκτός αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009, απαγορεύεται, όχι μόνον ως σημάτων, αλλά και ως στοιχείων σημάτων. Τούτο συνάδει εξάλλου με την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω διατάξεως, που αποσκοπεί στη διασφάλιση της πληρέστατης προστασίας στα εμβλήματα τα οποία αναφέρει.

36 Από τις εκτιμήσεις που διατυπώθηκαν στις σκέψεις 34 και 35 ανωτέρω, προκύπτει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να θεωρηθεί ότι απαγορεύει την καταχώριση, ως σημάτων ή στοιχείων σημάτων, των εμβλημάτων, εκτός αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για πανομοιότυπη αναπαραγωγή ή απλή απομίμηση των εμβλημάτων αυτών.

37 Ωστόσο, η απαγόρευση αυτή δεν είναι ανεξάρτητη από προϋποθέσεις.

38 Συναφώς, όπως ελέχθη στη σκέψη 31 ανωτέρω, τα εμβλήματα των διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών που κοινοποιούνται συννόμως στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των Παρισίων προστατεύονται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009 οσάκις το οικείο σήμα, συνολικά θεωρούμενο, υποδηλώνει στο κοινό ένα δεσμό μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου ή του χρήστη του σήματος αυτού και, αφετέρου, του οικείου διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού. Η προστασία που παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009, αν μπορούσε να ενεργοποιηθεί, ακόμη και όταν δεν πληρούται η τελευταία αυτή προϋπόθεση, θα ήταν ανώτερη της προστασίας που η παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου άρθρου παρέχει στα εμβλήματα των διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών που κοινοποιούνται συννόμως στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των Παρισίων.

39 Από κανένα στοιχείο όμως δεν προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να παράσχει στα εμβλήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 προστασία μεγαλύτερη από εκείνη που παρέχει στα εμβλήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού, οπότε η έκταση της προστασίας που παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 δεν μπορεί να είναι ευρύτερη της προστασίας που παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2009, C-202/08 P και C-208/08 P, American Clothing Associates κατά ΓΕΕΑ και ΓΕΕΑ κατά American Clothing Associates, Συλλογή 2009, σ. I-6933, σκέψη 80).

40 Συνεπώς, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προστασία που παρέχεται στα εμβλήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 μπορεί να εφαρμοσθεί μόνον εφόσον πληρούται η προϋπόθεση που αναφέρθηκε στη σκέψη 38 ανωτέρω, δηλαδή όταν, συνολικά θεωρούμενο, το σήμα που περιλαμβάνει ένα τέτοιο έμβλημα μπορεί να παραπλανήσει το κοινό ως προς τον δεσμό που υφίσταται μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου ή του χρήστη του σήματος αυτού και, αφετέρου, της αρχής στην οποία παραπέμπει το οικείο έμβλημα.

41 Οι τρείς λόγοι που προβλήθηκαν από τον προσφεύγοντα πρέπει να εξετασθούν με γνώμονα τις προκαταρκτικές αυτές παρατηρήσεις.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παραβίαση των ορίων του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009

42 Με τον πρώτο, κυρίως προβαλλόμενο, λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απεικόνιση του συμβόλου του ευρώ που περιλαμβάνεται στο επίμαχο σήμα δεν συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων τις οποίες απαγορεύει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τέσσερα μέρη.

Επί του πρώτου μέρους

43 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι «στο [άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009] εμπίπτουν μόνο τα σύμβολα των οποίων η προστασία στηρίζεται σε συμφωνία ή συνθήκη στην οποία μετέχουν όλα τα συμβαλλόμενα μέρη». Εν προκειμένω, όμως, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης «δεν είναι [όλα] μέλη της ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης», το σύμβολο του ευρώ δεν «εμπίπτει» στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009.

44 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 προστατεύει τα εμβλήματα εκτός αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού, δηλαδή τα εμβλήματα εκτός αυτών των κρατών και αυτών των διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών που κοινοποιούνται συννόμως στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των

Παρισίων, τούτο δε εφόσον τα εν λόγω εμβλήματα είναι ιδιαίτερου δημοσίου συμφέροντος. Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διατυπώσεως της διατάξεως αυτής, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω διάταξη προστατεύει όχι μόνο τα εμβλήματα διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών που δεν έχουν κοινοποιηθεί στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των Παρισίων, αλλά και τα εμβλήματα τα οποία, καίτοι δεν προσδιορίζουν το σύνολο των δραστηριοτήτων ενός διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού, έχουν εντούτοις ειδικό δεσμό με κάποια από τις δραστηριότητες αυτές. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ένα έμβλημα συνδέεται με κάποια από τις δραστηριότητες διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού αρκεί για να αποδειχθεί ότι υφίσταται δημόσιο συμφέρον για την προστασία του.

45 Λαμβανομένων υπόψη των όσων εκτέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009 προστατεύει, ειδικότερα, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των λοιπών προϋποθέσεων που θέτει η διάταξη αυτή, όχι μόνο τα εμβλήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτής καθεαυτήν, αλλά και τα εμβλήματα που απλώς ανακαλούν έναν από τους τομείς δράσεως αυτής.

46 Περαιτέρω, η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, τούτο σημαίνει ότι το δημόσιο συμφέρον στο οποίο γίνεται αναφορά στο άρθρο, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του ίδιου αυτού κανονισμού δεν πρέπει οπωσδήποτε να διαπιστώνεται στο σύνολο του εδάφους της Ένωσης. Αρκεί το συμφέρον αυτό να υφίσταται σε τμήμα του εδάφους αυτού. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του εν λόγω κανονισμού προστατεύει, μεταξύ άλλων, κάθε έμβλημα το οποίο, χωρίς να προσδιορίζει την Ένωση στο σύνολό της, αφορά μια δράση που αυτή αναπτύσσει, τούτο δε ακόμη και αν η εν λόγω δράση αφορά μόνον ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

47 Συναφώς, το άρθρο 3, παράγραφος 4, ΣΕΕ προβλέπει ότι «[η] Ένωση εγκαθιδρύει οικονομική και νομισματική ένωση, της οποίας το νόμισμα είναι το ευρώ». Το σύμβολο του ευρώ αποτελεί συνεπώς, αναμφίβολα, το σύμβολο μιας δράσης την οποία αναπτύσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Επομένως, από το γεγονός και μόνον ότι ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το σύμβολο αυτό, για το οποίο από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι κοινοποιήθηκε συννόμως στα κράτη μέλη της Συμβάσεως των Παρισίων, αποκλείεται από το πεδίο της προστασίας την οποία προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009.

48 Επιχειρώντας να θέσει εν αμφιβόλω το συμπέρασμα αυτό, ο προσφεύγων προβάλλει τρία επιχειρήματα.

49 Πρώτον, ισχυρίζεται ότι, στο «Manual of Trade Mark Practice» (στο εξής: εγχειρίδιο του ΓΕΕΑ), το οποίο έχει εκδοθεί μόνο στην αγγλική γλώσσα (μέρος Β με τίτλο «Examination», σημείο 7.8.3.3.a), το ΓΕΕΑ δέχθηκε ρητώς ότι μόνο τα εμβλήματα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 43 ανωτέρω προστατεύονταν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009. Ωστόσο, πρέπει, καταρχάς, να σημειωθεί ότι οι προβλέψεις του εγχειριδίου του ΓΕΕΑ που επικαλέστηκε ο προσφεύγων δεν είχαν, εν πάση περιπτώσει, πλέον εφαρμογή κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εν συνεχεία και κυρίως, η επίκλησή τους είναι αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, το εγχειρίδιο του ΓΕΕΑ δεν συνιστά παρά απλή κωδικοποίηση μιας γραμμής συμπεριφοράς την οποία το ίδιο το Γραφείο προτίθεται να υιοθετήσει. Συνεπώς, οι προβλέψεις του δεν μπορούν ούτε να κατισχύσουν των διατάξεων του κανονισμού 207/2009 ούτε να μεταβάλουν την εκ μέρους των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης ερμηνεία των διατάξεων αυτών. Αντιθέτως, πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 207/2009 [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2012, T-523/10, Interkobo κατά ΓΕΕΑ – XXXLutz Marken (my baby), σκέψη 29].

50 Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν υφίσταται μέχρι σήμερα παρά μία και μόνον απόφαση του ΓΕΕΑ στην οποία αναφέρεται ότι το σύμβολο του ευρώ προστατεύεται από τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009. Ωστόσο, αυτή η κατάσταση πραγμάτων δεν μπορεί προφανώς να έχει οποιαδήποτε επιρροή στην ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στις εν λόγω διατάξεις.

51 Τρίτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προστασία που παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 απορρίφθηκε από το ΓΕΕΑ στην περίπτωση «άλλων σημαντικών συμβόλων, όπως το διεθνές σύμβολο που προσδιορίζει ένα ανακυκλώσιμο προϊόν». Ωστόσο, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού 207/2009 και των λοιπών εφαρμοστέων στην ένδικη διαφορά διατάξεων, όπως ερμηνεύονται από τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης, και όχι βάσει της προηγούμενης σχετικής με τη λήψη αποφάσεων πρακτικής του ΓΕΕΑ [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007, C-412/05 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-3569, σκέψη 65, και του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2012, T-435/11, Universal Display κατά ΓΕΕΑ (UniversalPHOLED), σκέψη 37], τοσούτω μάλλον που ο προσφεύγων δεν αναφέρει τον λόγο για τον οποίο η λύση την οποία δέχθηκε το ΓΕΕΑ όσον αφορά το «διεθνές σύμβολο που προσδιορίζει ένα ανακυκλώσιμο προϊόν» μπορεί να μεταφερθεί στην υπό κρίση περίπτωση.

52 Επομένως, το πρώτο μέρος του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου μέρους

53 Ο προσφεύγων τονίζει ότι το σύμβολο του ευρώ «προσλαμβάνεται στην καθημερινότητα από το κοινό ως απλό νομισματικό σημείο». Συνεπώς, ακόμη και αν το πρώτο μέρος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, το σύμβολο αυτό, ως νομισματικό σημείο, δεν μπορεί, κατ' αυτόν, να προστατεύεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009.

54 Περαιτέρω, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, στην ανακοίνωση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του συμβόλου του ευρώ, η Επιτροπή «επέτρεψε ρητώς να χρησιμοποιείται το σύμβολο [του ευρώ] για να δηλώνεται το νόμισμα».

55 Ωστόσο, καταρχάς, βάσει ουδενός στοιχείου μπορεί να αποκλεισθεί από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 το σύμβολο του ευρώ, ήτοι ένα έμβλημα που συνδέεται με έναν τομέα δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω του γεγονότος και μόνον ότι αποτελεί «νομισματικό σημείο». Εν συνεχεία, η ανακοίνωση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του συμβόλου του ευρώ δεν επιτρέπει την αναπαραγωγή ή την απομίμηση του συμβόλου του ευρώ ως σήματος ή στοιχείου σήματος. Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή περιορίζεται, συγκεκριμένα, στο να καλέσει «τους χρήστες νομισμάτων να χρησιμοποιούν το σύμβολο [του ευρώ], σε περιπτώσεις που απαιτείται η χρήση διακριτικού συμβόλου για την περιγραφή χρηματικών ποσών σε ευρώ, π.χ. σε τιμοκαταλόγους και τιμολόγια, σε επιταγές και σε οποιοδήποτε άλλο νόμιμο μέσο».

56 Επομένως, το δεύτερο μέρος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου μέρους

57 Ο προσφεύγων διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών πλανήθηκε περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 δεν προστάτευε τα εμβλήματα μόνον έναντι των πανομοιότυπων αναπαραγωγών τους, αλλά και έναντι των απομιμήσεων τους.

58 Συναφώς προβάλλει τρία επιχειρήματα.

59 Πρώτον, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών απέστη της ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 που δίδει το εγχειρίδιο του ΓΕΕΑ (μέρος Β με τίτλο «Examination», σημείο 7.8.3.3.b).

60 Δεύτερον, αναφέρει ότι, από τις εκτιμήσεις που διαλαμβάνονται στη σκέψη 80 της αποφάσεως American Clothing Associates κατά ΓΕΕΑ και ΓΕΕΑ κατά American Clothing Associates (σκέψη 39 ανωτέρω), προκύπτει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 έχει μικρότερο εύρος απ' ό,τι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού.

61 Τρίτον, υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009. Συγκεκριμένα, από τη χρήση του ρήματος «περιλαμβάνω», στη διάταξη αυτή, προκύπτει σαφώς ότι η εν λόγω διάταξη αφορά μόνο τις πανομοιότυπες αναπαραγωγές εμβλημάτων. Η διατύπωση αυτή διαφέρει από εκείνη του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 6β της Συμβάσεως των Παρισίων.

62 Ωστόσο, ο προσφεύγων πλανάται όσον αφορά το περιεχόμενο της προστασίας που παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009: όπως ελέχθη στη σκέψη 34 ανωτέρω, η διάταξη αυτή απαγορεύει την καταχώριση των σημάτων που περιλαμβάνουν εμβλήματα εκτός αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του ίδιου κανονισμού, ακόμη και όταν δεν αναπαράγονται πιστά, αλλά αποτελούν απλώς αντικείμενο απομιμήσεως.

63 Εν πάση περιπτώσει, αφενός, πρέπει να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλείται το εγχειρίδιο του ΓΕΕΑ για να επηρεάσει την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στην εν λόγω διάταξη (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω). Αφετέρου, πρέπει να τονιστεί ότι ο προσφεύγων ερμήνευσε εσφαλμένα τη σκέψη 80 της αποφάσεως American Clothing Associates κατά ΓΕΕΑ και ΓΕΕΑ κατά American Clothing Associates (σκέψη 39 ανωτέρω): στην εν λόγω σκέψη δεν αναφέρεται ότι η προστασία που παρέχουν οι διατάξεις που διαλαμβάνονται στο στοιχείο η′ του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 είναι οπωσδήποτε ευρύτερη αυτής που παρέχουν οι διατάξεις που διαλαμβάνονται στο στοιχείο θ′ του ίδιου άρθρου, αλλά μόνον ότι η προστασία που προβλέπεται στο στοιχείο η′ είναι τουλάχιστον εξίσου ευρεία με εκείνη που προβλέπεται στο στοιχείο θ′.

64 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών δεν πλανήθηκε περί το δίκαιο διευκρινίζοντας, στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η πανομοιότυπη αναπαραγωγή των εμβλημάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 «δεν απαιτούνταν ρητώς από το γράμμα του άρθρου αυτού».

65 Συνεπώς, το τρίτο μέρος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί παρά να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου μέρους

66 Στις σκέψεις 29 έως 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίμαχο σήμα περιελάμβανε μια απεικόνιση του συμβόλου του ευρώ η οποία, χωρίς να αντιστοιχεί επακριβώς στο σύμβολο αυτό, μπορούσε να ταυτιστεί από το κοινό με μια «πανομοιότυπη» αναπαραγωγή του συμβόλου αυτού.

67 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η κρίση του τμήματος προσφυγών ήταν επί του σημείου αυτού εσφαλμένη. Κατ' αυτόν, το επίμαχο σήμα δεν περιλαμβάνει, στην πραγματικότητα, μια «πανομοιότυπη» αναπαραγωγή του συμβόλου του ευρώ, αλλά μόνο μια «αλλοιωμένη» απεικόνιση του συμβόλου αυτού. Η απεικόνιση αυτή δεν έχει το ίδιο χρώμα με το σύμβολο του ευρώ όπως αυτό περιγράφεται στην ανακοίνωση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του συμβόλου του ευρώ. Αντίθετα προς

το σύμβολο αυτό, η εν λόγω απεικόνιση παρουσιάζει μια χρωματική διαβάθμιση. Επιπλέον, «συγχωνεύεται» με το γράμμα «e». Τέλος, η κατώτερη καμπύλη της είναι μακρότερη από αυτή του εν λόγω συμβόλου.

68 Συνεπώς, με την επιχειρηματολογία που παρατέθηκε στην προηγούμενη σκέψη, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε εκτιμώντας ότι το επίμαχο σήμα περιελάμβανε μια «πανομοιότυπη» αναπαραγωγή του συμβόλου του ευρώ.

69 Ωστόσο, η επιχειρηματολογία αυτή στηρίζεται σε μια ανακριβή παραδοχή. Συγκεκριμένα, από την πρώτη περίοδο της σκέψης 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και από τη γενική οικονομία της αποφάσεως αυτής, προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έκρινε ότι το επίμαχο σήμα περιελάμβανε μια πανομοιότυπη αναπαραγωγή του συμβόλου του ευρώ, αλλά τόνισε ότι περιελάμβανε μια απομίμηση του συμβόλου αυτού, τόσο πιστή, άλλωστε, που τα μη ενήμερα πρόσωπα μπορούσαν να το ταυτίσουν με μια πανομοιότυπη αναπαραγωγή του εν λόγω συμβόλου. Συγκεκριμένα, αν το τμήμα προσφυγών είχε θελήσει να διαπιστώσει ότι το επίμαχο σήμα περιελάμβανε μια πανομοιότυπη αναπαραγωγή του συμβόλου του ευρώ, δεν θα υποβαλλόταν στον κόπο να τονίσει, στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 απαγόρευε όχι μόνο την πανομοιότυπη αναπαραγωγή των εμβλημάτων εκτός εκείνων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009, αλλά και την απομίμησή τους. Ομοίως, το τμήμα προσφυγών δεν θα προέβαλλε, στη σκέψη 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, μια «διαφορά» υφιστάμενη, κατ' αυτό, μεταξύ του συμβόλου του ευρώ και της απεικονίσεώς του στο επίμαχο σήμα.

70 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν ο προσφεύγων είχε θελήσει να ισχυριστεί ότι το τμήμα προσφυγών είχε υποπέσει σε πλάνη εκτιμώντας ότι το επίμαχο σήμα περιελάμβανε μια απομίμηση του συμβόλου του ευρώ, η επιχειρηματολογία του δεν θα μπορούσε παρά να απορριφθεί.

71 Συγκεκριμένα, οι διαφορές που υφίστανται μεταξύ, αφενός, της απεικονίσεως του συμβόλου του ευρώ που περιλαμβάνεται στο επίμαχο σήμα και, αφετέρου, του συμβόλου αυτού δεν είναι τέτοιου μεγέθους ώστε η απεικόνιση αυτή να μπορεί να χαρακτηριστεί ως απομίμηση.

72 Πρώτον, το σύμβολο που απεικονίζεται στο επίμαχο σήμα δεν έχει, βεβαίως, ακριβώς τις αναλογίες που καθορίζονται στην ανακοίνωση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του συμβόλου του ευρώ: περιλαμβάνει, ειδικότερα, μια κατώτερη καμπύλη μακρότερη από αυτή του συμβόλου του ευρώ, όπως αυτό περιγράφεται στην ανακοίνωση αυτή. Ωστόσο, τη διαφορά αυτή, την οποία μπορεί να εντοπίσει ένας ειδικός της εραλδικής τέχνης, δεν θα την αντιληφθεί οπωσδήποτε ο μέσος καταναλωτής.

73 Δεύτερον, στο χρώμα, καίτοι εμφανίζεται μια διαβάθμιση προς πορτοκαλί ή ακόμη, κατά τον προσφεύγοντα, και «καφετιές» αποχρώσεις, αυτό που εξακολουθεί να κυριαρχεί είναι το κίτρινο. Επιπλέον, το φόντο στο οποίο εγγράφεται είναι μπλε, όπως αυτό προβλέπεται στην ανακοίνωση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του συμβόλου του ευρώ.

74 Τρίτον, το σύμβολο που απεικονίζεται στο επίμαχο σήμα εφάπτεται, βεβαίως, στο γράμμα «e». Αλλά δεν είναι, όπως διατείνεται ο προσφεύγων, «συγχωνευμένο» με το γράμμα αυτό τόσο ώστε να μην μπορεί να διακριθεί από αυτό.

75 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή της προϋποθέσεως που θέτει το άρθρο 6β, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συμβάσεως των Παρισίων

76 Όπως ελέχθη στη σκέψη 39 ανωτέρω, η προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 6β, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συμβάσεως των Παρισίων εφαρμόζεται, mutatis mutandis, και στην περίπτωση των εμβλημάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009.

77 Συνεπώς, η προστασία που παρέχεται στα εμβλήματα αυτά ενεργοποιείται μόνο στην περίπτωση στην οποία, συνολικά θεωρούμενο, το σήμα που περιλαμβάνει ένα τέτοιο έμβλημα μπορεί να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά τον δεσμό που υφίσταται μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου ή του χρήστη του σήματος αυτού και, αφετέρου, της αρχής στην οποία παραπέμπει το εν λόγω έμβλημα.

78 Η προστασία αυτή εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, όταν το οικείο σήμα παραπλανά τον καταναλωτή όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζει, παρακινώντας τον να πιστέψει ότι τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την αρχή στην οποία παραπέμπει το έμβλημα του οποίου περιέχει μια αναπαραγωγή ή απομίμηση. Η προστασία αυτή μπορεί όμως να εφαρμοστεί επίσης όταν υπάρχει κίνδυνος το κοινό να πιστέψει, λόγω της παρουσίας στο σήμα αυτό μιας τέτοιας αναπαραγωγής ή απομιμήσεως εμβλήματος, ότι τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες τυγχάνουν της εγκρίσεως ή της εγγυήσεως της αρχής στην οποία παραπέμπει το έμβλημα αυτό ή ότι αυτά συνδέονται κατ' άλλο τρόπο με την εν λόγω αρχή (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, σκέψη 29 ανωτέρω, σκέψη 61).

79 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι το τμήμα προσφυγών, καίτοι ορθώς προέβη σε εφαρμογή, κατ' αναλογία, του άρθρου 6β, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συμβάσεως των Παρισίων, εντούτοις ο τρόπος κατά τον οποίο εφάρμοσε το άρθρο αυτό στα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως ήταν εσφαλμένος.

Επί του πρώτου μέρους

80 Από τις σκέψεις 40 έως 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σύμβολο του ευρώ παρέπεμπε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

81 Με το πρώτο μέρος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων αμφισβητεί την ορθότητα της εκτιμήσεως αυτής. Συναφώς, προβάλλει έξι επιχειρήματα.

82 Πρώτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το σύμβολο του ευρώ δεν παραπέμπει σε κανέναν οργανισμό. Το σύμβολο αυτό, κατ' αυτόν, προσλαμβάνεται απλώς από το κοινό ως αναφορά σε ένα νόμισμα.

83 Τούτο επιβεβαιώνεται από την «καθημερινή εμπειρία κάθε καταναλωτή» που μπορεί να «αναγνωρίσει το σύμβολο [του ευρώ] στο εμπόριο "σε κάθε γωνιά του δρόμου" χωρίς αυτό να τον κάνει καθόλου να σκεφθεί τη ευρωπαϊκή νομισματική ένωση». Το σύμβολο του ευρώ αποτελεί συνεπώς ένα απολύτως ουδέτερο νομισματικό σημείο, όπως το σύμβολο το αμερικανικού δολαρίου ή αυτό της λίρας στερλίνας. Κατά τα λοιπά, το κοινό είναι συνηθισμένο σε λογότυπους που απεικονίζουν, όπως εν προκειμένω, «αλλοιωμένα», το σύμβολο του ευρώ και δεν τους συνδέει άμεσα με τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

84 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο εκτιμούσε ότι το σύμβολο του ευρώ συσχετίζεται με κάποιον «οργανισμό που βρίσκεται "πίσω" από αυτό», θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι ο οργανισμός αυτός δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά θεωρούμενη, αλλά μόνον η «ευρωπαϊκή νομισματική ένωση».

85 Κατά τον προσφεύγοντα, το σύμβολο του ευρώ «συσχετίζεται το πολύ με τις δραστηριότητες της νομισματικής ένωσης στον τομέα της οικονομικής πολιτικής και όχι με τις –ενδεχόμενες– δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό ευρεία έννοια, που εμπίπτουν ωστόσο, a priori, αποκλειστικά στον νομοθετικό/πολιτικό τομέα».

86 Ωστόσο, όπως διευκρινίστηκε στη σκέψη 47 ανωτέρω, το άρθρο 3, παράγραφος 4, ΣΕΕ προβλέπει ότι «[η] Ένωση εγκαθιδρύει οικονομική και νομισματική ένωση, της οποίας το νόμισμα είναι το ευρώ». Από το γράμμα του άρθρου αυτού προκύπτει ότι το σύμβολο του ευρώ, παρά το γεγονός ότι συνιστά νομισματικό σημείο, παραπέμπει σε ένα συγκεκριμένο νομικό πρόσωπο, ήτοι την Ευρωπαϊκή Ένωση.

87 Το γεγονός ότι το σύμβολο του ευρώ παραπέμπει, ειδικότερα, στην οικονομική και νομισματική ένωση ουδόλως εμποδίζει τη συναγωγή του συμπεράσματος που διαλαμβάνεται στην προηγούμενη σκέψη. Συγκεκριμένα, η οικονομική και νομισματική ένωση, που διαλαμβάνεται μεταξύ άλλων στον τίτλο VIII του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ και την οποία ο προσφεύγων φαίνεται να υπονοεί χρησιμοποιώντας την έκφραση «ευρωπαϊκή νομισματική ένωση», αντιστοιχεί σε έναν τομέα δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά τα λοιπά, η οικονομική και νομισματική ένωση δεν έχει νομική προσωπικότητα διακριτή από αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

88 Το πρώτο μέρος πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

89 Επιχειρώντας να θέσει εν αμφιβόλω το συμπέρασμα αυτό, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι «αποκλείεται η διενέργεια εξετάσεως από την άποψη της Ένωσης […] στο σύνολό της μέσω της σημαίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης […], στην οποία αναφερόταν το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του [κανονισμού 207/2009] και η οποία δεν κρίθηκε λυσιτελής [από το τμήμα προσφυγών]». Συγκεκριμένα, κατ' αυτόν, «το να λεχθεί ότι το [επίμαχο] σήμα δεν θα δημιουργούσε στο κοινό κανένα συνειρμό με την Ένωση […] ή με τη [σημαία], της, και να συναχθεί εν συνεχεία ένας τέτοιος συνειρμός μέσω του συμβόλου [του ευρώ] αποτελεί […] παράλογη καταστρατήγηση της διατάξεως αυτής».

90 Ωστόσο, από το γεγονός, αν υποτεθεί αποδεδειγμένο, ότι το επίμαχο σήμα δεν περιέχει καμία πανομοιότυπη αναπαραγωγή ή απομίμηση εμβλήματος προστατευόμενου από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η′, του κανονισμού 207/2009 δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι το σήμα αυτό περιλαμβάνει κάποιο ξεχωριστό έμβλημα, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του ίδιου κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ′, του κανονισμού 207/2009 δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να συνιστά, αφ' εαυτού, καταστρατήγηση των διατάξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, στοιχείο η′, του εν λόγω άρθρου.

Επί του δευτέρου μέρους

91 Στη σκέψη 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, «με δεδομένη τη μεγάλη ποικιλία των υπηρεσιών και των προϊόντων που εμπίπτουν στις δραστηριότητες και στις αρμοδιότητες των θεσμικών και άλλων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι υπάρχει αλληλεπικάλυψη μεταξύ αυτών και εκείνων που καλύπτονται από την καταχώριση του [επίμαχου] σήματος».

92 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, ακόμη και αν απορριπτόταν το πρώτο μέρος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να παραλείψει να τονίσει ότι οι εκτιμήσεις που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη είναι ανακριβείς. Κατ' αυτόν, οι τομείς δραστηριότητας της «ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης» και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν «καμία αντικειμενική σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες [που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα]». Συνεπώς, είναι αδύνατον το κοινό να συσχετίσει τον δικαιούχο του σήματος αυτού με την «ευρωπαϊκή νομισματική ένωση» ή με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

93 Προς επίρρωση της θέσεώς του, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι είναι προφανές ότι οι «φορείς δεδομένων και φορείς εγγραφών» που περιλαμβάνονται στην κλάση 9 και η «έντυπη ύλη» που υπάγεται στην κλάση 16, καθώς και οι «ιατρικές και κτηνιατρικές υπηρεσίες» και η «φροντίδα υγιεινής και ομορφιάς για ανθρώπους και ζώα», που υπάγονται στην κλάση 44, η «ανάπτυξη προσωπικού μέσω επιμόρφωσης (επαγγελματικής κατάρτισης) και συμπληρωματικής κατάρτισης», που υπάγεται στην κλάση 41, και η «δημιουργία προγραμμάτων επεξεργασίας δεδομένων», που υπάγεται στην κλάση 42, δεν εμπίπτουν στον τομέα δραστηριότητας της «ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης».

94 Προσθέτει ότι το κοινό δεν μπορεί να συσχετίσει τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35 και 36, όπως οι «σύμβουλοι επιχειρήσεων», οι «χρηματοοικονομικές υποθέσεις» και οι «νομισματικές υποθέσεις», ούτε με την «ευρωπαϊκή νομισματική ένωση», «της οποίας τα μέλη δεν μπορούν [...] να είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις», ούτε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, «της οποίας η δραστηριότητα [δεν είναι αυτή] ενός ιδιωτικού συμβούλου σε επιχειρηματικά και χρηματοοικονομικά θέματα». Συγκεκριμένα, όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές, το κοινό είναι ιδιαίτερα προσεκτικό, λόγω του ενδιαφέροντος που δείχνει στην «τοποθέτηση και [στην] καρποφόρηση των χρηματικών περιουσιακών του στοιχείων».

95 Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί.

96 Εκ προοιμίου, αφενός, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, αντίθετα προς αυτά που υπονοεί ο προσφεύγων, το σύμβολο του ευρώ παραπέμπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της και όχι αποκλειστικά στην «ευρωπαϊκή νομισματική ένωση», η οποία αποτελεί ένα μόνον από τους τομείς δράσης της (βλ. σκέψη 87 ανωτέρω). Συνεπώς, ορθώς το τμήμα προσφυγών προέβη σε σύγκριση μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα και των τομέων δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνολικά θεωρούμενης.

97 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τη σκέψη 78 ανωτέρω, η προστασία που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009 εφαρμόζεται ακόμη και όταν, χωρίς να παραπλανά τον καταναλωτή όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζει, ένα σήμα παρακινεί το κοινό να πιστέψει ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσδιορίζει τυγχάνουν της εγκρίσεως ή της εγγυήσεως της αρχής στην οποία παραπέμπει το έμβλημα που το εν λόγω σήμα περιλαμβάνει ή ότι αυτά συνδέονται κατ' άλλο τρόπο με την εν λόγω αρχή.

98 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, λόγω της μεγάλης ποικιλίας των τομέων στους οποίους η Ένωση ασκεί κάποια αρμοδιότητα, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το κοινό θα θεωρήσει ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα εμπίπτουν σε έναν τομέα στο οποίο η Ένωση έχει παρέμβει.

99 Εν πάση περιπτώσει, πρώτον, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι οι «φορείς δεδομένων και φορείς εγγραφών» που περιλαμβάνονται στην κλάση 9, όπως και η «δημιουργία προγραμμάτων επεξεργασίας δεδομένων», που υπάγεται στην κλάση 42, αφορούν την «τεχνολογική ανάπτυξη», ήτοι έναν τομέα δράσης της Ένωσης που διαλαμβάνεται στο τίτλο XIX του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, καθώς και τη δράση της Ένωσης στον τομέα της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δράση που μνημονεύεται στο άρθρο 16, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Δεύτερον, η «έντυπη ύλη» που υπάγεται στην κλάση 16 εμπίπτει σε έναν τομέα στον οποίο η Ένωση παρεμβαίνει, αν μη τι άλλο μέσω των δραστηριοτήτων της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΥΕ). Τρίτον, οι «ιατρικές και κτηνιατρικές υπηρεσίες» και η «φροντίδα υγιεινής και ομορφιάς για ανθρώπους και ζώα», που υπάγονται στην κλάση 44, αφορούν τη «δημόσια υγεία», ήτοι έναν τομέα που διαλαμβάνεται στον τίτλο XIV του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ και στο πλαίσιο του οποίου μπορούν να ληφθούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 168, παράγραφος 4, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, «μέτρα στον κτηνιατρικό και φυτοϋγειονομικό τομέα με άμεσο στόχο την προστασία της δημόσιας υγείας». Τέταρτον, η «ανάπτυξη προσωπικού μέσω επιμόρφωσης (επαγγελματικής κατάρτισης) και συμπληρωματικής κατάρτισης», που υπάγεται στην κλάση 41, μπορεί να εμπίπτει στους τομείς της

«παιδείας» ή της «επαγγελματικής εκπαίδευσης», που μνημονεύονται στον τίτλο XII του εν λόγω μέρους. Πέμπτον, οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35 και 36, όπως είναι οι «σύμβουλοι επιχειρήσεων», οι «χρηματοοικονομικές υποθέσεις» και οι «νομισματικές υποθέσεις», ανακαλούν οπωσδήποτε, τούτο δε όποιο και αν είναι το κοινό για το οποίο πρόκειται, την «οικονομική και νομισματική πολιτική», στην οποία είναι αφιερωμένος ο τίτλος VIII του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ.

Επί του τρίτου μέρους

100 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το επίμαχο σήμα δεν παρακινεί το κοινό να πιστέψει ότι υφίσταται δεσμός μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου του και, αφετέρου, «της ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης, της οποίας [ο τελευταίος αυτός] δεν μπορεί να αποτελεί μέρος λόγω του ότι αποτελεί ιδιωτική επιχείρηση» ή, γενικότερα, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

101 Συγκεκριμένα, κατ' αυτόν, ακόμη και αν το σύμβολο του ευρώ συσχετιζόταν με την Ευρωπαϊκή Ένωση, η απεικόνιση το συμβόλου αυτού που περιλαμβάνεται στο επίμαχο σήμα δεν έχει δεσπόζοντα χαρακτήρα. Συνεπώς, πρέπει να διενεργηθεί συνολική εξέταση του σήματος αυτού προκειμένου να καθοριστεί αν υφίσταται δεσμός μεταξύ του δικαιούχου του και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

102 Από την εξέταση αυτή όμως προκύπτει ότι δεν μπορεί να διαφανεί η ύπαρξη κάποιου τέτοιου δεσμού.

103 Πρώτον, το μπλε φόντο του επίμαχου σήματος «σπάει από το λευκό ορθογώνιο παραλληλόγραμμο που περιέχει τις λέξεις "member of", καθώς και από τις λέξεις "euro experts" λευκού επίσης χρώματος».

104 Δεύτερον, η απεικόνιση του συμβόλου του ευρώ «συγχωνεύεται» με το γράμμα «e», «σε μια χρωματική διαβάθμιση χρυσών τόνων (που καταλήγουν σε καφετί) που διαφέρει σαφώς από το ενιαίο ανοικτό κίτρινο του επισήμου σημείου "€"». Εξάλλου, «λόγω της ολοένα βαθύτερης χρωματικής διαβάθμισης, το "e" έλκει περισσότερο το βλέμμα απ' ό,τι [η απεικόνιση του συμβόλου του ευρώ]».

105 Τρίτον, τα «αστέρια που σχηματίζουν ημισέληνο δεν [αποτελούν] αναφορά στη νομισματική ένωση –ούτε εξάλλου στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά». Συγκεκριμένα, τα αστέρια αυτά δεν μπορούν να ανακαλέσουν την «ευρωπαϊκή σημαία», «δεδομένου ότι το συνολικό πλαίσιο απομακρύνει ήδη από την ιδέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ημικύκλιο δεν εκπέμπει το κεντρικό μήνυμα της "ενότητας"».

106 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

107 Είναι αληθές ότι, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009 επιβάλλει τη διενέργεια σφαιρικής εξετάσεως του επίμαχου σήματος, στον βαθμό που τα λοιπά στοιχεία του σήματος αυτού μπορούν να συντελέσουν ώστε το εν λόγω σήμα, συνολικά θεωρούμενο, να μην μπορεί να υποδηλώσει στην αντίληψη του κοινού κάποιο δεσμό μεταξύ, αφενός, του δικαιούχου του σήματος και, αφετέρου, της αρχής που κατέχει ή χρησιμοποιεί το έμβλημα που περιλαμβάνεται στο σήμα αυτό, ούτε να μπορεί να εξαπατήσει συναφώς το κοινό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, σκέψη 29 ανωτέρω, σκέψη 59).

108 Ωστόσο, όπως τόνισε το τμήμα προσφυγών στις σκέψεις 40 έως 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τη σφαιρική εξέταση του επίμαχου σήματος προκύπτει ακριβώς ότι αυτό υποδηλώνει, στην αντίληψη του κοινού, κάποιο δεσμό μεταξύ του δικαιούχου του και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

109 Αφενός, όπως ελέχθη στη σκέψη 71 ανωτέρω, το επίμαχο σήμα περιλαμβάνει μεταξύ άλλων μια απομίμηση του συμβόλου του ευρώ, που έχει τοποθετηθεί σε κεντρική θέση. Όπως όμως τονίστηκε στη σκέψη 86 ανωτέρω, το σύμβολο αυτό δεν μπορεί παρά να συσχετιστεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

110 Αφετέρου, τα τρία λοιπά στοιχεία που συνθέτουν το επίμαχο σήμα δεν μπορούν να εξουδετερώσουν την εντύπωση που αφήνει στο κοινό η παρουσία αυτής της απομιμήσεως του συμβόλου του ευρώ.

111 Συγκεκριμένα, πρώτον, δώδεκα αστέρια με δεσπόζον το κίτρινο χρώμα σχηματίζουν ένα ημικύκλιο σε μπλε φόντο, γύρω από αυτή την απομίμηση του ευρώ. Ακόμη όμως και αν γίνει δεκτό ότι τα αστέρια αυτά δεν αποτελούν απομίμηση της ευρωπαϊκής σημαίας που απεικονίζεται στη σκέψη 9 ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα εν λόγω αστέρια δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να αντισταθμίσουν την εντύπωση που προκαλεί στο κοινό η παρουσία στο επίμαχο σήμα της εν λόγω απομιμήσεως του συμβόλου του ευρώ.

112 Δεύτερον, όπως ελέχθη στη σκέψη 74 ανωτέρω, το σύμβολο του ευρώ που απεικονίζεται στο επίμαχο σήμα εφάπτεται στο γράμμα «e» και δεν «συγχωνεύεται» με το γράμμα αυτό όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων. Το εν λόγω γράμμα όμως δεν είναι, αυτό καθεαυτό, φορέας κάποιου νοήματος και δεν απαγορεύει συνεπώς τον συσχετισμό του δικαιούχου του επίμαχου σήματος με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

113 Τρίτον, η έκφραση «member of» εμφανίζεται, σε λευκό φόντο, επάνω από την απομίμηση του συμβόλου του ευρώ. Η δε έκφραση «euro experts» είναι εγγεγραμμένη, σε λευκό επίσης φόντο, κάτω από την απομίμηση αυτή. Όπως όμως ορθώς τόνισε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο συνδυασμός των δύο αυτών εκφράσεων ανακαλεί την ιδέα ενός περιορισμένου κύκλου εμπειρογνωμόνων του ευρώ που έχουν εγκριθεί επισήμως. Δημιουργεί συνεπώς την εντύπωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, στην οποία, όπως υπενθυμίστηκε μόλις ανωτέρω, παραπέμπει το σύμβολο του ευρώ, έδωσε την έγκρισή της στο επίμαχο σήμα.

114 Ως εκ τούτου, το τρίτο μέρος πρέπει να απορριφθεί. Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 207/2009

115 Απολύτως επικουρικώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση του τμήματος ακυρώσεως που απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας που στηριζόταν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 ήταν ορθή. Περαιτέρω, διατείνεται ότι, στον βαθμό που η Επιτροπή επικαλέστηκε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 207/2009 μόνον ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η επίκληση αυτή πρέπει να κριθεί εκπρόθεσμη και, κατ' επέκταση, απαράδεκτη. Προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, η ακυρότητα του επίμαχου σήματος δεν μπορούσε να κηρυχθεί βάσει της τελευταίας αυτής διατάξεως.

116 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 44 έως 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ακυρότητα του επίμαχου σήματος έπρεπε να κηρυχθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 207/2009, χωρίς να χρειάζεται να «προβεί στην εκτίμηση των λοιπών λόγων επί των οποίων στηρίζεται η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας».

117 Συνεπώς, ο λόγος για τον οποίο το τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως και κήρυξε την ακυρότητα του εν λόγω σήματος δεν ήταν το ότι το επίμαχο σήμα συνιστούσε παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 207/2009.

118 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

119 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

120 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Ο Heinrich Kreyenberg φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Czúcz Labucka Γρατσίας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 2013.

(υπογραφές)